

TUNGLI M. KLÁRA

Júniusi végtelenség 2020-ban

Ebből a tompaszögből nézvést
csoda volt ifjúságunk.
Éltük a leszűretlen életet.
Kezünkben volt a madár,
nem az ágon.
Egy nyári éjen aztán
arcunk fölött porladt szét
kiválasztott csillagunk.

(-)
Füttyszó repeszi
a délutáni csendet.
Hallgatóznak
a kócos babarózsák.
Mosolyuk beleszövődik
a közeledő szürkületbe.

06-15

Messzire igyekszik
egy gondolat.
Kirajzolt képét bőszén satírozom.
Nem enged. Makacskodnak
az ösztönösen húzott
igaz vonalak,
akár reneszánsz festők
ecsetvonásai
egy hamis réteg alatt.

06-17

Az öleléshiány
belenyugvás nélkül
a semmi ágán
fürtökben lógó magány.
Felismered:
béklyóidtól megszabadulni
nincs mód.
A tegnapok habzó ideje
elikrásodik.

06-18

Élsz ketté hasítva jelenben-múltban,
töredékként a teljességben.
Összerogyva, fölemelkedve miért
szolongatod magad?
Viharod ellen csend és béke?
Hullámvasúton ülsz.
Szállj le. Valahol vár saját utad.

06-19

Lehúz, lehúz az óra. – A nap se süt ki.
Öt éve... dél körül *vesztettünk el*,
idézve lányodat.
Megadatott neked a *szép halál*.

Nem gyászolunk már, de rád emlékezünk.
Hála, kit illet: Voltál nekünk. Nekem.
A lombringató veszprémi széllel üzenem:
Ma is *miattad* fáj, és *érted* fényesül
testvéri lelkem.

06-20

Úgy lóg a nap, mint vaskos ruhaakasztó
fénytörésben az üvegfalon.
Mindenki mást vár. Meglepetések összekuszálva.
Csak legyünk túl.
A mán s a holnapon.
X egyenlő volna Y-nal? Ki kell mosni a gönceinket.
Tudatunkat, ha van, fertőtleníteni, ahogy
mindkét kezünkkel történt az Otthon udvarába lépve.
És ki törődik a kilépővel,
ha már maga sem?

06-25

Ajándék az esti meséből -- a *vadlegeltető*
csillag. Magányos sosem lehet.
És te?
Kerengsz saját lakástengelyed körül a szédületig.
Kit kérdezz:
Mikor zuhansz a végtelenbe?

06-28

Rossz délután. Sajog a tested. Talán a gyógyító zene...
Élő műsor a rádióban! Már felüdülsz.
Így is tud szólni hangszer?
Az a kéz – szinte látod – kigyöngyözi a dallamot,
elegánsan s könnyedén játszik.

Átteheted a múlt időbe, *örök jelen*.
Kocsis Zoltán zongorázik.